

Svenska Romanser

"Family and Friends", Sommarmusik Lundsberg, konsert 13/7/2023

1

Wilhelm Peterson-Berger (1867-1942) / Wendela Hebbe (1808-1899)
ur *Fyra visor i svensk folkton* Op. 5:1, (1892)

När jag för mig själv i mörka skogen går

När jag för mig själv i mörka skogen går,
tänker jag på vännen, som jag aldrig får.
Tåren börjar rinna, hjärtat slå,
aldrig kan man glömma den, man en gång hållit å',
aldrig kan man glömma den, man en gång hållit å.

Ängar, berg och dal och skog med fåglar små,
blåa himmelen med klara stjärnor på,
allt vad havet gömmer, pärlor och koraller,
svanedun av skum och klaraste kristaller,
gräs och blommor all och lindelöv på kvist,
allting gäve jag för vännen, som jag mist,
lilla vännen kär från barndomsdagar.

When all by myself in dark woods I walk

When all by myself in dark woods I walk
thinking of my friend, who never shall be mine,
tears begin to flow, the heart to pound,
ne'r can you forget the one whom once you held so dear
ne'r can you forget the one whom once you held so dear.

Meadows, mountains, vales and woods with tiny birds
and the bluest sky and clear stars there upon
everything the sea conceals, both pearls and corals,
foam like swan's down, the clearest of all crystals,
grass and flowers all, and lindenleaf on twig.
All this I'd forsake, to bring back my lost love
dearest little friend from days of childhood.

2

Ture Rangström 1884-1947 / Bo Bergman (1869-1967),
ur *Den mörka blomman*, (1924)

Vinden och trädet

Solen går och lägger sig
i sin mörka gömma.
Skuggor falla på min stig

Tror du jag kan glömma dig?
Jag kan aldrig glömma.

Solen stiger ur sin säng
morgonröd om kinden
för att glädja skog och äng,
tror du jag kan vara sträng
fast du for som vinden?

Vinden blåser vart den vill,
har så många nycker,
är ej vind om den är still.
Tror du jag kan göra till
vad en vindfläkt tycker?

Jag är trädet som du du fick
sommargrönt att sjunga.
Tro du jag ett ögonblick
glömt det fastän sommarn gick,
sommarn och det unga?

The Wind and the Tree

The sun now goes to rest
hiding in the dark.
Shadows fall upon my path
Do you think I can forget you?
For ever I'll remember.

Now the sun gets out of bed
red cheek in the morning
bringing joy to woods and fields
Can you see me act severe,
though like a wind you left me?

For the wind blows as it likes
moved by whims and fancies.
Winds are always on the move
Do you think that I can change
a wind's way of being?

I'm the tree you then changed
into summer-green singing.
Do you think I for a moment forgot
that summer, although long gone by
are summer and youth?

3

Wilhelm Stenhammar (1871-1927) / A.T. Gellerstedt,
ur *Sånger och Visor (Songs and Ditties)*

I skogen (1887)

Kärt är att råka dig, nattviol,
där blek du står ibland gräsen
och suckar ut efter sjunken sol
din doft, ditt innersta väsen.

Ljuft är att höra din sång, du trast,
där högst i granen på spaning
du jublar ut under qvällens rast
om morgon rodnad din aning.

Men lär mig, nattviol, blid som din,
en sorg, när fröjd har gått under!
Trast, lär mig tolka så glad som din,
min tro på ljusare stunder!

In the Forest

Lovely to meet you, night-violet
where pale you stand among grasses
while sighing out after sunken sun
your fragrance, your soul's essence.

Sweet is to listen to your song, you wood-thrush,
where from the fir tree's top you're spying,
singing out at sunset, rejoicing
your anticipation of a rosy dawn.

But teach me, night-violet, with mildness
to mourn, when joy is gone!
Wood-thrush, teach me to voice, like you,
my faith in brighter moments!

Platanthera bifolia, the lesser butterfly-orchid or "night violet"
flowers in June-July in grassy woodland. MKJP KMJ 2023

4

Emil Sjögren 1853-1918 / Anna Wahlenberg (1858-1933),
ur sagospelet *Princessans visa (1909)*

Skogen sover, ängen drömmer

Skogen sover, ängen drömmer,
rosenbuskar stå i knopp,
vågen sina danser glömmer,

fåglarna i trädets topp
stuckit huvet under vingen,
morgontyst är fält och mark.
Ögon vila, fötter vila, ingen
går i kungens stora park.
Då på slottets trappa
i sin vita kappa,
i sin ungdoms vår
vackra prinsen står.
Då med ens är sömnen slut,
då slå alla rosor ut.

The forest is sleeping, meadows dreaming,
rose bushes full of buds,
the wave oblivious of its dances.
birds in the treetops
have stuck their heads under their wings,
meadows and fields lie in daybreak silence.
Eyes are resting, feet are resting, there's no-one walking in the king's grand garden.
Then on the steps of the royal palace
in his white coat
in the prime of youth
Prince Handsome appears.
Then at once the dream disappears,
all rose buds bursting into bloom.

5

Hugo Alvéen (1872-1960) /Ernest Thiel (1859-1947),
ur *Sju dikter av Ernest Thiel*, Op. 28:6 (1908)

Skogen sover

Skogen sover.
Strimman på fästet flämtar matt.
Dagen vakar i juninatt.
Tystnat har nyss hennes muntra skratt,
redan hon sover.
Vid hennes sida jag stum mig statt.
Kärleken vakar över sin skatt,
kärleken vakar i juninatt.

The Forest Sleeps

A faint streak of light flickers in the sky,
And day keeps vigil in the June night.
Her merry laughter fell silent
and straight away she went to sleep.
Silently I've sat down by her side
Love watches over its treasure
Love keeps vigil in the June night.

6

Gunnar de Frumerie 1908-1987 /Pär Lagerkvist (1891-1974), ur *Kaos*, 1919
ur *Två romanser*, Op 24:1 (1936)

Det är vackrast när det skymmer

Det är vackrast när det skymmer.
All den kärlek himlen rymmer
ligger samlad i ett dunkelt ljus
över jorden,
över markens hus.

Allt är ömhet, allt är smekt av händer.
Herren själv utplånar fjärran stränder.
Allt är nära, allt är långt ifrån.
Allt är givet
människan som lån.

Allt är mitt, och allt ska tagas från mig,
inom kort skall allting tagas från mig.
Träden, molnen, marken där jag går.
Jag skall vandra -
ensam, utan spår.

The most beautiful time is twilight

The most beautiful time is twilight.
All love kept in heaven
is gathered in a dark glimmer
over Earth,
over earthly homes.

Everything is tenderness, everything is caressed by hands.
The Lord himself effaces distant shores.
Everything is near, everything is far away.
Everything is given
to us as a loan.

Everything is mine, and everything will be taken from me,
Before long everything will be taken from me.
The trees, the clouds, the ground that I tread.
I shall wander -
alone, without leaving a trace.

Original by P. Lagerkvist, *Kaos*, 1919.
English translation by KMJ&MKJP 2023